Emekçinin Güncesi

ARES

Eylül 2004 * Sayı 4 * Fiyatı 1.000.000 TL.

Öncelikli taleplerimiz:

* Kamu hizmetlerinin tasfiyesine dönük tüm yasal düzenlemeler iptal edilsin!

* Kamu Personeli Kanunu Taslağı geri çekilsin!

* İşçi memur ayrımına son!

İş güvenceli, grevli-toplu sözleşmeli tek ve ortak çalışanlar yasası!

TOPLU GÖRÜŞME MASADA TOPLU SÖZLEŞME SOKAKTA YAPILIR!

Merhaba!

Emekçinin Güncesi elinizdeki sayı ile birlikte daha geniş bir alana yayılmış bulunuyor. Bundan sonra dergimiz Rıhtım Veraset Vergi Dairesi ile Beykoz Vergi Dairesi çalışanlarına da ulaşacak. Bu iki daire ile birlikte ***Emekçinin Güncesi***'nin ulaştığı daire sayısı sekize çıkmış bulunuyor.

Dergimizin bu sayısı elinize ulaştığında 2005 yılı toplu görüşmeleri başlamış olacak. Önceki yıllarda yapılan toplu görüşmeler göstermiştir ki, toplu görüşme denilen şey yalnızca bir ortaoyunundan ibarettir. Öyle ki, son sözün Bakanlar Kurulu'nda olduğu bu ortaoyununda, hükümetin Uzlaştırma Kurulu'nun kararlarına dahi uyma zorunluluğu bulunmuyor. Deneyimlerimizin de kanıtladığı gibi, toplu görüşme masasında elde edebileceğimiz hiçbir şey yoktur. Bu nedenle de, masaya ve pazarlıklara endekslenmiş bir tutumdan özellikle kaçınılmalı, masaya taşınacak taleplerimizin ancak ısrarlı bir mücadele ile elde edilebileceği unutulmamalıdır. 2005 yılı toplu görüşmelerinin biz kamu emekçilerine dönük tarihsel saldırıların gündemde olduğu bir dönemde toplanıyor olması, taleplerimizde ısrarcı davranmayı ayrıca zorunlu kılmaktadır. Kamu hizmet kurumlarının tasfiyesine dönük yasaların iptal edilmesi, işgüvencemizi ortadan kaldırarak bizleri sözleşmeli personel durumuna getiren Kamu Personeli Kanunu Tasarısı'nın geri çekilmesi, sosyal güvenliğin tasfiyesine dönük çabalara son verilmesi, grev ve toplu sözleşme hakkı gibi en yakıcı taleplerimiz öne çıkartılmalı, bu talepler kabul edilmezse ücret ve mali haklara dönük pazarlıklara girişilmemeli, toplu görüşme masası terk edilerek kararlı bir mücadeleye yönelinmelidir. Bu taleplerimizi elde etmenin ve saldırı yasalarını püskürtmenin, hizmet üretiminden gelen gücümüzün etkin kullanımına dayalı hak alıcı bir mücadele dışında başka bir yolu bulunmuyor.

Nihayet Kamu Personel Kanunu Tasarısı piyasaya çıkmış bulunuyor. Şu anda elimizde özü ve temel maddeleri aynı olmakla birlikte, kimi maddelerinde ufak tefek farklılıklar bulunan iki ayrı tasarı bulunuyor. Bu tasarılardan birincisinin bazı maddeleri diğerine göre daha eksik. İkincisinin daha tam olması bakımından tasarının en son biçimi olması ihtimali daha güçlü. Bu nedenle de bu sayımızda konuyla ilgili hazırlamış olduğumuz yazımızda bu ikinci tasarıyı esas aldık. Tasarının temel noktalarını geniş bir biçimde incelediğimiz bu yazının ilgiyle okunacağını temenni ediyoruz. Bilinmesi gerekir ki, Kamu Personeli Kanunu Tasarısı'nın son hükümleri hâlâ tamamlanmamış bulunuyor. Fakat tasarının özünü ortaya koyan maddeler tamamlanmış durumdadır.

Yeterli olmamakla birlikte, hem toplu görüşmeler ve hem de saldırı yasalarına ilişkin KESK, bir eylem takvimi açıklamış bulunuyor. Dergimiz elinize ulaştığında, bu eylem takviminin bir bölümü hayata geçirilmiş olacak. Bu eylemlere etkin bir biçimde katılmalı ve daha ileri mücadelelere hazırlanmalıyız. 25 Eylül'de ülke çapında tüm illerde mitingler gerçekleştirilecek. İstanbul mitingine kitlesel bir biçimde katılmalı, taleplerimizi alanlara taşımalıyız.

Geride bıraktığımız günlerde TCK'da yapılacak değişiklikler ve zina tartışmaları gündemin baş köşesine oturdu. Boyalı basının ve sağıyla-soluyla düzen partilerinin zina üzerinde yürüttükleri hummalı tartışmalar, siyasi rant kavgasının ötesinde bir anlam taşımamaktadır. Dergimizin bu sayısında, zina tartışmaları ile neyin perdelenmek istendiğini konu alan ve konuya başka bir cepheden yaklaşan bir yazı bulacaksınız. Konu oldukça kapsamlı olmasına karşın, sayfalarımızın yetersizliği nedeniyle ancak sınırlı bir biçimde incelenebilmiştir. Maliyede çalışanların yarısından fazlasının kadın emekçilerden oluşması da göz önüne alındığında bu yazının ilgiyle okunacağını düşünüyoruz.

Yemek sorununa ilişkin bir dilekçe kampanyası başlatmış bulunuyoruz. Tüm okurlarımızı kampanyaya katılmaya çağırıyoruz.

Bir sonraki sayımızda buluşmak dileğiyle,

HOŞÇAKALIN!

TOPLU GÖRÜŞME MASADA, TOPLU SÖZLEŞME SOKAKTA YAPILIR!

2005 yılı toplu görüşmeleri 15 Eylül'de başlamış olacak. Geride bırakılan iki toplu görüşme döneminin verileri, toplu görüşmelerin bir orta oyunu olmaktan öte bir anlam taşımadığını göstermiştir. Her iki toplu görüşme döneminde de hükümetler, sendikaları yalnızca dinlemekle yetinmişler ve yine bildiklerini okumuşlardır. Öyle ki, kamu emekçilerinin en önemli talebi durumundaki grev ve toplu sözleşme istemini, toplu görüşmelerin kapsamında yer almadıkları gerekçesiyle reddetmişlerdir. Geçmiş toplu görüşme dönemlerinde hiçbir kazanım elde edilemediği gibi, her iki toplu görüşme dönemi de, masaya endekslenmiş bir tutumun kamu emekçilerine hiçbir şey kazandırmadığını göstermiştir. Aynı şey her altı ayda bir yapılan Kurum İdari Kurulları (KİK) için de geçerlidir. Gerek toplu görüşme dönemlerinde, gerekse de KİK dönemlerinde, görüşmeye ve pazarlığa endekslenmiş sendikal çizginin ürünü olarak kamu emekçileri, bu orta oyununun seyircileri durumuna getirilmiştir. 2005 yılı Toplu Görüşme dönemi, kamu emekçilerine ve tüm emekçi kesimlere dönük kapsamlı saldırıların gündemde olduğu bir sürece denk düşmesi bakımından, geçmiş toplu görüşme dönemlerinden çok daha hayati bir önem kazanmaktadır. Eğer sendikalar yine geçmiş yıllardaki pazarlıkçı çizgilerini sürdürmeye devam ederlerse ve biz kamu emekçileri de yine "seyirci" olmaya devam edersek, bu dönem toplu görüşmelerinin de hiçbir anlamı kalmayacaktır.

Öncelikle saldırı yasaları geri çekilmelidir

Görüşmelerin başlayacağı günlerde hükümet, veto edilen kamu reformu yasalarını meclise taşıyor olacak. Kamu Yönetimi Temel Kanunu, İl Özel İdaresi Kanunu ve Belediyeler Yasası bir kez daha onaylanmak üzere meclis gündemine gelecek. Bu yasal düzenlemeler, sağlık ve eğitim başta olmak tüm kamu hizmet alanlarının özelleştirilmesini amaçlamaktadır. Bu yasalarla bir yandan sermayeye devasa bir pazar alanı yaratılmak istenirken, diğer yandan da işçi ve emekçilerin en temel hakları ortadan kaldırılmış olacak. Hastanelerin, okulların özelleştirilmesi ile birilerinin kasaları şişerken, bizler ise bu hizmetlerden ancak paramız kadar yararlanabileceğiz. Bu yasaların ardından ise, çalışma yaşamını piyasa koşullarına uyarlayan ve bizleri iş güvencesinden yoksun sözleşmeli köleler durumuna getiren, Kamu Personeli Kanunu Taslağı meclis gündemine taşınacak. Diğerleri gibi, Kamu Personeli Kanunu'nun gerisinde de özelleştirmeler bulunuyor. Bu kanun ile kamu kurumları özelleştirmelere hazırlanıyor. Özelleştirilen kurumlarda "devlet memuru" istihdamı olmayacağı içindir ki, öncelikle bizlerin iş güvencesi ortadan kaldırılmaktadır. Bu yapıldığında özelleştirmelerle birlikte kitlesel işten atmalara gidilebilecek. Tüm bunlarla birlikte sosyal güvenliğin tasfiyesine dönük sosyal güvenlik reformu da gündeme gelecek. Yani önümüzdeki üç buçuk aylık dönem, kapsamlı saldırıların hayata geçirildiği bir dönem olacak.

2005 Toplu Görüşme dönemini öncekilerden daha önemli kılan da işte bu saldırı yasalarıdır. Bu nedenle de, kamu reformu ve personel rejimi yasalarının geri çekilmesi en yakıcı taleplerimiz durumundadır. Saldırı yasalarının geri çekilmesini diğer tüm taleplerimizin önüne koymak durumundayız. Bu yasaların önüne geçilmediği durumda, ücret, ikramiye, kira yardımı vb. taleplerimizin hiçbir anlamı kalmayacaktır. Tasfiye yasalarının geri çekilmesi ve "grevli, toplu sözleşmeli, iş güvenceli tek ve ortak çalışanlar yasası", "parasız, kaliteli ve yaygın kamu hizmeti", "eşit işe eşit ücret" gibi taleplerimiz doğrultusunda yasal düzenlemeler yapılması öncelikli taleplerimiz olmalı, bu taleplerimiz reddedildiği koşullarda görüşme masası terk edilerek hizmet üretiminden gelen gücün kullanımını eksen alan bir mücadele tarzı izlenmelidir.

Toplu görüşmeyi toplu sözleşmeye çevirelim

Hangi sendika katılırsa katılsın, isterse tüm sendikalar katılsın, hiçbir talebimizin toplu

görüşme masasında elde edilebilmesinin olanağı yoktur. Toplu görüşme, herhangi bir yaptırımı olmayan, son sözün yine Bakanlar Kurulu'nda olduğu bir ortaoyunudur yalnızca. Sendikalar da iki dönemdir katıldıkları görüşmelerde, masaya ve pazarlıklara endekslenmiş bir çizgi izleyerek, bu ortaoyununda doğrudan rol almışlardır. İki milyon kamu emekçisini seyirci durumuna getiren bu tutumdan vazgeçilmelidir. İki milyon kamu emekçisinin gücünü arkasına almayan, hizmet üretimden gelen gücün kullanımına yani greve yönelmeyen bir sendikal çizginin, en iyi taslakları hazırlasa bile biz kamu emekçilerine kazandıracağı bir şey yoktur. Aksine pazarlığa endekslenmiş bir çizgi izlendiği koşullarda, saldırı yasalarının da önü açılmış olacaktır. Hükümetin kazanımlarımızın ve sosyal haklarımızın gaspına dönük böylesine pervasızca saldırabilmesinin gerisinde, tam da pazarlıkçı bir çizginin izlenmesi vardır. Bu çizgi biz kamu emekçilerini mücadelenin dışına iterek örgütlü davranışın önünü kestiği gibi, sendikalara duyulan güvenin zayıflamasına ve kamu emekçileri hareketinin güçten düşüp parçalanmasına da hizmet etmektedir. En küçük bir talebi elde etmenin tek yolu, talep edenlerin talep ettikleri şey uğruna mücadeleye yönelmesidir.

Bugün kapsamlı saldırıların hayata geçirildiği bir dönemde, bu saldırıları püskürtmenin ve taleplerimizi elde etmenin tek yolu hizmet üretimini durdurmak ve alanlara çıkmaktır. Basın açıklamaları, miting gibi eylem biçimleri *"protestocu"* bir çizginin ötesine geçemediği içindir ki, tek başına bir anlam taşımamaktadırlar. Bugünkü kapsamlı saldırıların basın açıklamaları, miting gibi eylem tarzlarıyla püskürtülebilmesi olanaklı olmadığı gibi, böyle bir tarz kamu emekçilerinin geniş kesimlerini mücadelenin dışında tutmaktadır. Bu eylem biçimleri ancak **"saldırılar püskürtülene kadar hizmet üretimini durdurma-grev"** eksenine oturtulduklarında bir anlam kazanmaktadır. Kuşkusuz hizmet üretimini durdurmak da tek başına yeterli değildir. İş bırakmalarla birlikte alanlara çıkmak ve kararlı bir duruş sergilemek gerekir. Saldırıları püskürtmek kadar, toplu görüşmeyi toplu sözleşmeye çevirmenin de tek yolu budur.

Günübirlik eylemler ve arkası gelmeyen iş bırakmalar, çoğu kez yarar değil zarar vermektedir. 1,5 milyon kamu emekçisinin iş bıraktığı 1 Aralık 2000 genel eyleminde, yüzbinlerce kamu emekçisi de alanları doldurmuştu. Kamu emekçileri yıllardan sonra ilk kez böylesine güçlü bir çıkış yakalamış, milyonlarca emekçi genel eylem çağrısına coşkuyla katılmıştı. Peki bu eylem yarar mı getirdi, zarar mı? 1 Aralık eylemi, kamu emekçileri hareketinde yeni bir yükselişi ve canlanmayı ifade ediyordu. Ama arkası boş bırakıldığı, onbinlerce emekçinin soruşturmalardan geçirilip cezalandırılmasına karşı suskun kalındığı içindir ki, 1 Aralık eylemi kamu emekçileri hareketini zayıflatan ve parçalayan bir rol oynadı. 1 Aralık eylemi, güçlü bir çıkışın dayanağı da olabilirdi. Ama bunun için devamının getirilmesi ve mücadelenin taleplerin kazanılmasına kadar sürdürülmesi gerekirdi. Oysa böyle olmadı ve 1 Aralık eylemi günübirlik bir protesto eylemine indirgendi. Demek ki, yalnızca günübirlik bir eylemi örgütlemek ve meydanlara çıkmak tek başına yeterli değil. Mücadele ancak hak alma eksenine oturtulduğunda ve öne sürülen talepler kazanılana kadar ısrarla sürdürüldüğünde anlam ifade eder. Bugün kamu emekçileri, hem tasfiye yasalarının ve sözleşmeli kölelik yasasının gündemde olması, hem de toplu görüşme döneminin açılmış olması nedeniyle, kesintisiz ve üretimden gelen gücün kullanılmasını eksen alan bir mücadeleye dünden daha fazla hazırdırlar. Saldırıların ve toplu görüşmelerin üst üste binmesi kamu emekçilerinin mücadelesinde yeni bir yükselişin olanaklarını yaratmıştır. Bu olanaklar iyi değerlendirilmeli, saldırı yasaları geri çekilene ve taleplerimiz kabul edilene kadar sürecek kesintisiz bir mücadele programı oluşturulmalıdır. En büyük gücümüz hizmet üretiminden gelmektedir ve tüm diğer mücadele biçimleri süresiz iş bırakma, genel grev-genel direniş hedefine bağlanmalıdır. Kazanmanın yolu buradan geçmektedir.

İşte sözleşmeli kölelik tasarısı...

SÖZLEŞMELİ KÖLE OLMAYACAĞIZ!

Kamu Personeli Kanunu Taslağı nihayet piyasaya çıkmış bulunuyor. Hükümet, yeni yasama yılında kamunun tasfiyesine dönük yasalarla birlikte, Kamu Personeli Kanunu Taslağı'nı da meclis gündemine getirmeyi planlıyor. Taslak ile en başta iş güvencesi olmak üzere mevcut tüm kazanımlarımız ortadan kaldırıldığı gibi, biz kamu emekçilerine modern kölelik dayatılmaktadır. Taslağın temel maddelerini tek tek ele aldığımızda görülecektir ki, bu yasa tasarısı kölelik yasa tasarısıdır.

Herkes sözleşmeli

Tasarının "istihdam şekilleri" başlığını taşıyan 4. maddesi şöyle:

"Madde 4- Kamu kurum ve kuruluşlarında kamu hizmetleri, memurlar, diğer kamu görevlileri, tam zamanlı veya kısmi zamanlı çalışan sözleşmeli personel ile geçici personel ve işçiler eliyle yürütülür. Hangi kamu hizmetlerinin hizmet satın alınması yoluyla gördürülebileceği kanunla düzenlenir.

a) Memur: Mevcut kuruluş biçimine bakılmaksızın, Devletin, kamu iktisadi teşebbüslerinin ve diğer kamu tüzel kişilerinin genel idare esaslarına göre yürütmekle yükümlü oldukları kamu hizmetlerinin gerektirdiği asli ve sürekli görevleri kamu erkini kullanarak yerine getirenler veya bu kuruluşlarda strateji ve genel politika tespiti, araştırma, planlama, programlama, yönetim ve denetim işlerinde görevli ve yetkili olanlar, bu Kanunun uygulanmasında memur sayılırlar. Memur kadrolarının standart unvanları, ekli I sayılı listede gösterilmiştir.

b) Sözleşmeli personel: Devletin, kamu iktisadi teşebbüslerinin ve diğer kamu tüzel kişilerinin yürütmekle yükümlü oldukları ve memurlarca yerine getirilmesi gerekmeyen kamu hizmetlerinin ifası amacıyla, bu Kanunda belirtilen esaslar çerçevesinde sözleşme ile tam zamanlı veya kısmi zamanlı olarak çalıştırılan ve işçi sayılmayan personeldir. Sözleşmeli personel pozisyonlarının standart unvanları bu Kanuna ekli II sayılı listede gösterilmiştir.

c) Geçici personel: İhtiyaç duyulan geçici ve süreli hizmetlerde Maliye Bakanlığı ve Devlet Personel Başkanlığınca müştereken belirlenen süre, ücret ve sayılar ile diğer esas ve usuller çerçevesinde sözleşme ile çalıştırılan ve işçi sayılmayan personeldir. Bu şekilde çalıştırılabilecek personelin sayısı ile bunlara verilecek ücretin üst sınırı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununda belirlenir.

d) Diğer kamu görevlileri: Hakimler ve savcılar ile bu meslekten sayılanlar ve kadrolu veya sözleşmeli olarak istihdam edilen öğretim elemanları, subay ve astsubaylar, uzman erbaş ve uzman jandarmalardır.

e) İşçiler: İş Kanunu hükümlerine göre çalıştırılan personeldir.

Bu Kanuna tabi kurumlar, yukarıda yazılı istihdam şekilleri dışında personel çalıştıramazlar."

Tasarının bu maddesi ile geçici, tam zamanlı ve kısmi zamanlı (part-time) çalışma yasalaştırılmaktadır. Görüleceği gibi bu madde ile yalnızca **devlet adına erk kullananlar ile strateji ve genel politika tespiti, araştırma, planlama, programlama, yönetim ve denetim islerinde görevli ve yetkili olanlar *"memur"*** olarak sayılmaktadır. Kimlerin memur, kimlerin sözleşmeli olacakları yazımızın sonundaki tablolarda gösterilmiştir. Tablolar incelendiğinde görülecektir ki, kamu emekçilerinin neredeyse tamamına yakını sözleşmeli personel haline getirilmektedir Diğer yandan bu madde ile part-time çalışma da yasalaştırılmakta, sözleşmeli personelin part-time çalıştırılabileceği hükme bağlanmış olmaktadır. Part-time çalışmanın sonuçlarının ne olacağını ilerideki açıklamalarımızda ortaya koyacağız.

Sözleşmeli personelin iş güvencesi yok

Tasarının 6. maddesi *"Kadrosuz memur, pozisyonsuz sözleşmeli personel çalıştırılamaz"* diyor. Kadro ve pozisyonun ne olduğu 5. maddede tanımlanıyor. Kadro memurun, pozisyon ise sözleşmeli personelin *"ödev, hak, yetki ve sorumlulukları belirlenmiş görev mevkiidir"*. 6. maddenin devamında *"sözleşmeli personel pozisyonları, bu pozisyonlarda çalışan kişiler açısından iş sürekliliği sağlamaz"* denilerek, iş güvencesinin olmadığı vurgulanıyor. "Güvence" başlığını taşıyan 18. maddede memurların kanunda yazılı haller dışında memurluğuna son verilemeyeceği belirtilirken, sözleşmeli personel için *"bulunduğu kurumda veya başka kamu kurumlarında bu Kanuna göre aralıksız 10 yıl süreyle sözleşmeli personel olarak istihdam edilmiş olanların, bu Kanunda ve sözleşmelerinde gösterilen görev, yetki ve sorumlulukları ihlal etmedikleri sürece sozleşmeleri*

yenilenir" denilmektedir. Buradan da anlaşılacağı gibi sözleşmeli personelin sözleşme süresi tamamlandığında sözleşmesi yenilenmeyebiliyor. Yalnızca sözleşmeli personel olarak on yılı tamamlayanlar için, sözleşmenin feshini ve yenilenmemesini gerektiren diğer haller dışında, idarenin tek taraflı ve keyfi olarak sözleşme yenilememe yoluna gidemeyeceği belirtilmektedir. Bir sözleşmeli personelin hiç pürüz yaşamadan kesintisiz olarak on yılı tamamlaması ise neredeyse olanaksız!

Sözleşmeli personel kolaylıkla işten atılabiliyor

"Sözleşmeli personelin görevinin sona ermesi" başlığını taşıyan 70. maddede görevin sona erdiği haller şöyle sıralanıyor: *"a) **Bu Kanun ve sözleşme hükümlerine göre sözleşmenin feshi**, b) İşe alınma şartlarından herhangi birini taşımadığının anlaşılması veya bu şartlardan birinin sonradan kaybedilmesi, c) **Sözleşme süresinin sona ermesi**, d) İstek, yaş haddi, malüllük, sicil sebeplerinden biri ile emekliye ayrılma, e) Ölüm".* Buradan da anlaşılacağı gibi, sözleşme süresinin tamamlanması ile sözleşmeli personelin görevi sona eriyor. Yeni bir sözleşme imzalayıp imzalamamak ise tümüyle idareye kalmış. Diğer yandan sözleşmelere, sözleşmenin feshine ilişkin bu tasarıda yer almayan hükümler de konabiliyor. Sözleşmeyi kabul etmeme gibi bir şansınız bulunmadığından, size dayatılan tüm hükümleri kabul etmek zorundasınız. Diyelim ki, 1 yıllık sözleşme imzaladınız. Sözleşmeye konulacak hükümlerle, bu bir yıl dolmadan sözleşmeniz feshedilebilir.

Basamak ve kıdem

Tasarı ile mevcut derece ve kademe sistemi kaldırılarak yerine, memurlarda basamak, sözleşmeli personelde kıdem sistemi geliyor. İlk defa "memur" olarak atanacaklar 1'inci basamaktan başlayacaklar ve olumsuz sicil alınan yıllar hariç bulundukları basamakta 3 yıl çalıştıktan sonra bir üst basamağa atlayacaklar. Basamak 1'den başlayıp, 9'a kadardır. Sözleşmeli personel için ise olumsuz sicil aldıkları yıllar haricindeki her yıl "bir kıdem yılı" sayılacak.

Disiplin cezaları ve sözleşmeli personelin durumu

Tasarıda disiplin cezaları 86. maddede düzenleniyor ve artırılıyor. 657 sayılı yasada "aylıktan kesme" brüt aylığın 1/30'u ile 1/8'i arasındayken, tasarıda aylıktan kesme cezası *"memurun toplam aylığından, sözleşmeli personelin toplam ücretinden 1/5 kesinti yapılması"* olarak tanımlanıyor. 657 sayılı yasada "kademe ilerlemesinin durdurulması" cezası, 1 ila 3 yıl arasında durdurulması olarak yer alırken, tasarıda **"basamak ilerlemesinin durdurulması"** 2 yıl olarak sabitlenmektedir. Sözleşmeli personele basamak ilerlemesinin durdurulması diye bir ceza yoktur. Yerine **işten atma vardır!** Basamak ilerlemesini durdurmayı gerektiren fiiller işlendiğinde sözleşmeli personelin **derhal sözleşmesi feshedilmekte ve 1 yıl geçmeden yeniden memur ya da sözleşmeli personel olarak çalışamamaktadır.** Örneğin mal bildiriminde bulunmamak, memurda basamak ilerlemesini durdurma ile sonuçlanırken, sözleşmeli personelde sözleşmenin feshiyle sonuçlanıyor! Memur kesintisiz 9 iş günü göreve gelmediğinde "basamak ilerlemesini durdurma cezası" alıyor, sözleşmeli personel ise bir sözleşme döneminde toplam 5 gün göreve gelmeyince işten atılıyor!

Disiplin cezalarına itiraz

657 sayılı yasada uyarma ve kınama cezalarında yargı yoluna gidilemeyeceği belirtilmemekle birlikte, bir üst disiplin amirinin, bir üst disiplin amiri bulunmadığı koşullarda disiplin kurullarının itiraz mercii olarak tanımlanmasından, uyarma ve kınama cezalarında yargı yolunun kapatıldığı anlamı çıkartılıyordu. 657 sayılı yasada, "aylıktan kesme, kademe ilerlemesinin durdurulması ve memuriyetten çıkarma cezalarında, idari yargı yoluna başvurulabilir" hükmü yer alıyordu. Yeni tasarıda ise bu hüküm yer almıyor. 98. maddede şöyle deniyor: *"Uyarma ve kınama cezalarına karşı, varsa bir üst disiplin amirine yoksa disiplin kuruluna, diğer disiplin cezalarına karşı ise yüksek disiplin kuruluna, kararın tebliği tarihinden itibaren 7 gün içinde itiraz edilebilir".* Burada yargı yolu kapatılmamakla birlikte, **"idari yargı yoluna başvurulabilir"** hükmünün kaldırılması niyetleri ortaya sermektedir. Düşünün ki, memuriyetten çıkarma cezasına karşı, yine cezayı veren Yüksek Disiplin Kurulu'na itiraz edilecek!

Olumsuz sicil ve sonuçları : Yalakalık dönemi başlıyor!

79. maddede şöyle deniyor : *"Memurların ehliyetlerinin tespitinde, ilerleme ve yükselmelerinde, emekliye ayırma veya hizmetle ilişiklerinin kesilmesinde; sözleşmeli personelin ise ehliyetlerinin tespitinde, sözleşmelerinin yenilenmesi veya feshinde özlük ile başarı ve sicil dosyaları baslıca dayanaktır".* Ama haksız yere olumsuz sicil verileceğinden korkmayın, çünkü tasarı sizi güvenceye almış! 81. maddede *"Başarı değerlendirme ve sicil amirlerinin adil ve tarafsız davranmaları zorunludur"* deniliyor. Bu maddeyle amirlerin adil davranacağına dair güya bize güvence vermiş oluyorlar! Olumsuz sicilin sonuçlarının ne olacağı 83. maddede yazıyor. Memurların bugün olduğu gibi iki kez üst üste olumsuz sicil almalarının sonucu görevlerine son verilmesi. Sözleşmeli personel de ise **"bir kez"** olumsuz sicil almanın sonucu **"sözleşmenin yenilenmemesi ve 1 yıl süreyle devlet memuru veya sözleşmeli personel olamamak"**. Bu durumda daire amirleri sizin amiriniz değil, patronunuz oluyorlar. Çünkü, işe devam edip etmemeniz tümüyle amirinizin iki dudağı arasında! Böylece kamu emekçileri amirlere "yalakalık yapmaya" zorlanmış oluyor. 71. maddeye göre, olumsuz sicil

almaları nedeniyle toplam iki defa sözleşmeleri yenilenmeyenler ***bir daha sözleşmeli personel olamıyorlar!***

Yasaklar

Mevcut yasaklar olduğu gibi korunuyor. Böylece *"sözleşmeli olunca grev hakkımız olacak"* şeklindeki bazı kamu emekçilerinin hayalleri de boşa çıkmış oluyor. Madde 31 şöyle : **"Memurlar ve sözleşmeli personelin greve karar vermeleri, grev düzenlemeleri, ilan etmeleri, bu yolda propaganda yapmaları yasaktır. Memurlar ve sözleşmeli personel, herhangi bir greve veya grev teşebbüsüne katılamaz, grevi destekleyemez veya teşvik edemezler".** Bunların dışındaki diğer yasaklar da olduğu gibi duruyor.

İşte ikinci iş hakkı!

Personel rejimine ilişkin değişiklikler ilk gündeme geldiğinde boyalı basın bunu bize **"memura ikinci iş hakkı geliyor"** diye müjdeliyordu. ***Emekçinin Güncesi*** ise çıkardığı bir broşürde bunu *"part-time çalışmayı yasalaştırıp, memuru ikinci iş yapmak zorunda bırakacaklar"* diye yorumlamıştı. "Ticaret ve diğer kazanç getirici faaliyetlerde bulunma yasağı" başlığı taşıyan 32. madde, bu yorumu tümüyle doğruluyor. Bu madde ile memur ve tam zamanlı sözleşmeli personele ticaret ve kazanç getirici faaliyetler yasaklanırken, kısmi zamanlı yani part-time çalışan sözleşmeli personele serbestlik tanınıyor. Part-time çalışanın yaşamak için zaten ikinci bir iş yapmaktan başka şansı da bulunmuyor!

Sözleşmeli personel başka bir birime tayin isteyemiyor

6. maddenin devamında *"Sözleşmeli personel, deprem, yangın, su baskını, yer kayması, çığ ve benzeri afetler, sıkıyönetim, olağanüstü hal, seferberlik ve savaş hali ile yılda bir ayı geçmeyen hizmet içi eğitim çalışması hariç, pozisyonunun tahsis edildiği yer dışındaki birimlerde geçici veya sürekli olarak görevlendirilemez ve çalıştırılamaz"* deniyor. Buradaki "birim" kavramı 116. maddede "kurumların iç hizmet birimleri" olarak tanımlanıyor. Yani birim bizzat çalıştığınız işyeri anlamına geliyor. 6. maddenin bu paragrafı, sanki kamu emekçilerinin istekleri dışında geçici veya sürekli olarak başka kurumlara "re'sen" atanmalarının önüne geçilmek isteniyor gibi bir izlenim veriyor. Oysa aslında yapılan, sözleşmeli personelin başka bir birime tayin isteme hakkının ortadan kaldırılmasıdır. "Yer Değiştirme" başlığını taşıyan altıncı bölümde, memurların yer değiştirme suretiyle atanması, karşılıklı olarak yer değiştirmesi, kurumlar arası naklen atanması vb. düzenlenirken, sözleşmeli personelin adı bile geçmiyor.

Doğum izni artırıldı, ücretsiz izin kaldırılıyor

Hükümet yetkilileri doğum izninin artırılması üzerinde yaygaralar koparıyorlardı. ***Emekçinin Güncesi*** 2. sayısında, doğum izninin artırılmasının personel rejimi tasarısının bir parçası olduğunu, doğum izninin artırılmasıyla yapılacak yeni düzenlemelerin şirin gösterilmek istendiğini söylemişti. Doğum izinler artırılarak 16 haftaya çıkartıldı. Tasarıda ise bu 16 haftalık doğum izni korunurken, doğum izni sonrasında sözleşmeli personele ücretsiz izin hakkı tanınmıyor. "Aylıksız izin" başlığı taşıyan 77. maddede, aylıksız izin kapsamında yalnızca memurlara yer veriliyor. Böylece hem doğum nedeniyle ve hem de diğer nedenlerle kullanılan ücretsiz izin hakkı, sözleşmeli personelin elinden alınmış oluyor. Bu durumda doğum sonrasında çocuğuna bakacak birini bulamayan sözleşmeli personel, istifa etmek zorunda kalacak ve bir yıl sonra da iş aramaya koyulacak!

Sözleşmeli personele mazeret izni de yok!

Tasarının "Mazeret izni" başlığı taşıyan 74. maddesine göre sözleşmeli personelin doğum izni, eşinin doğum yapması, evlilik ve ölüm gibi nedenlerle mazeret izni hakkı tanınırken, diğer mazeretler için hak tanınmıyor. Memur ise, yukarıda sayılan izin dışında 10 işgünü mazeret izni kullanabiliyor, bu izin zaruri durumlarda 10 gün daha uzatılıyor ve ikinci kez kullanılan izin yıllık izinden düşülüyor!

Sözleşmeli personelin hastalık izni memurun yarısı kadar

75. maddede, sağlık kurumlarınca verilen raporlarda gösterilecek lüzum üzerine, mali, sosyal hak ve yardımlarına dokunulmaksızın memurlara, *"a) On yıla kadar (on yıl dahil) hizmeti olanlara altı aya kadar, b) On yıldan fazla hizmeti olanlara on iki aya kadar, c) Kanser, verem ve akıl hastalıkları gibi uzun süreli bir tedaviye ihtiyaç gösteren hastalığa yakalananlara on sekiz aya kadar"* izin verilir hükmü yer almaktadır. Maddenin devamında bu sürelerin tam zamanlı sözleşmeli personel için yarısı kadar, kısmi zamanlı sözleşmeli personel için çalıştıkları sürelerin

tam zamanlı sürelere oranlanarak uygulanacağı hükme bağlanmaktadır.

Memurun ve sözleşmeli personelin yargılanması

24. maddede *"memurlar hakkında görevleri sebebiyle isledikleri suçlardan dolayı soruşturma ve kovuşturma yapılması ve dava açılması özel kanun hükümlerine tabidir"* denilmekte, sözleşmeli ve diğer istihdam biçimleriyle çalışanlar hakkında ise bu hüküm yer almamaktadır. Yani devlet, memurunu (asker, polis ve bürokratlar) korumaya devam edecek!

Yıl içinde kullanılmayan izinler yanacak!

Tasarının 73. maddesi ile yıllık izinler "işgünü" esasına göre düzenlenmektedir. Aynı maddenin üçüncü paragrafında *"yıllık izinler bulunulan yıl içerisinde kullanılır"* denilerek, sonraki yıla sarkan kullanılmayan izinlerin yanacağı ifade edilmektedir.

Fazla çalışma

Tasarının 126. maddesinin üçüncü paragrafında *"bir haftada yapılacak fazla çalışma süresi 10 saati, bir yılda 300 saati geçemez"* denilmektedir. Beşinci paragrafta ise fazla çalışma yaptırılacak durumların Maliye Bakanlığı ve Devlet Personel Başkanlığı'nca belirleneceği hükme bağlanmaktadır. Fazla çalışma zorunlu olmamakla birlikte, tasarıda fazla çalışma zorunluymuş gibi ifade edilmekte ve saat sınırlaması getirilerek meşruiyet kazandırılmaktadır. Yılda 300 saat fazla çalışma yapılması demek, yılın tüm Cumartesi günlerinde 5,5 saati aşacak tarzda fazla çalışma yapılması olanağı demektir.

Ek ödemeler kalkıyor mu?

Tasarının 115. maddesinde *"memurlar ile sözleşmeli personelin mali hakları ile sosyal hak ve yardımları ancak bu Kanunda düzenlenir. Bunlara, bu Kanunla sağlanan mali haklar ile sosyal hak ve yardımlar dışında herhangi bir ödeme yapılamaz ve yarar sağlanamaz"* denilmektedir. 657 sayılı yasada da benzer bir hüküm bulunmakla birlikte, "zam ve tazminatlar" başlığını taşıyan 152. maddede, ödenebilecek tazminatlara yer verilmiştir. Oysa yeni tasarıda zam ve tazminatlara ilişkin herhangi bir hüküm bulunmamaktadır. Bu da tüm ek ödemelerin kaldırılacağı izlenimi vermektedir.

Kısmi zamanlı sözleşmeli personel

Tasarıya göre sözleşmeli personel tam zamanlı olabileceği gibi, kısmi zamanlı (part-time) da çalıştırılabilecektir. Kısmi zamanlı çalışanların ücretlerinin belirlenmesinde, izin sürelerinde vb. çalıştıkları saatler esas alınacak. Tasarının "uyum düzenlemeleri" başlığını taşıyan bölümünde kısmi zamanlı sözleşmeli personelin SSK'ya bağlı olarak çalıştırılması önerilmektedir. 142. maddenin son paragrafında ise kısmi zamanlı çalışanlar için *"Bunlar, başarı ödemesi ve ödül dışındaki mali haklar ile tedavi yardımı, ölüm yardımı ve cenaze giderleri dışındaki sosyal hak ve yardımlardan yararlanamazlar"* denilmektedir.

Ulaşım servislerinin maliyeti personelin sırtına yıkılmak isteniyor!

Tasarının "uyum düzenlemeleri" başlığını taşıyan bölümünde ulaşım servislerinin maliyetinin kullanan personele yansıtılması yönünde düzenleme yapılması istenmektedir.

Sözleşmeli köleliğe geçit vermemek için Tek çözüm yolu

GENEL GREV GENEL DİRENİŞ!

Tasarının incelediğimiz belli başlı maddelerinden de anlaşılacağı gibi, biz kamu emekçilerine sözleşmeli kölelik dayatılmaktadır. Eğer bu tasarı yasalaşırsa iş güvencemiz ortadan kaldırılacak, her an işten atılabilecek, istendiğinde sözleşmemiz yenilenmeyecek, kimi sosyal haklarımız ise gaspedilmiş olacak. Kamu kurumlarının özelleştirilmesini esas alan kamu reformu yasaları ile birlikte düşünüldüğünde, önümüzdeki dönemde kitlesel işten çıkarmaların yaşanacağı kesindir. Herhangi bir hükümet değişimi ya da amirinizin siyasi tercihleri, amirlerinizle yaşayacağınız en ufak bir pürüz bile sözleşmelerinizin yenilenmemesi için yeterli. Hatta öyle ki, sözleşmelerin yenilenmemesi için herhangi bir nedene dahi gerek yok! Bir dizi sosyal hakkımızı da alıp götüren bu tasarının ve kamu hizmet kurumlarının tasfiyesini öngören kamu reformu yasalarının önüne geçmenin tek yolu ise kararlı bir mücadeleye atılmak, saldırı püskürtülene kadar sürdürülecek bir genel grev-genel direnişi hayata geçirmektir. Zaman kaybetmeden böylesine kapsamlı bir mücadeleye hazırlanmak, sendikalarımıza basınç uygulayarak "genel grev" kararı almaya zorlamak, işyerlerimizden doğru basın açıklamaları, alkışlı protestolar, iş bırakmalar gibi irili ufaklı eylemsellikleri hayata geçirmek zorundayız.

I SAYILI LİSTE-Memur Kadrolarının Standart Unvanları
STANDART UNVAN ADI

APK Uzmanı
Araştırmacı
Bakanlar Kurulu Sekreteri
Başkomiser
Başmüdür
Başmüdür Yardımcısı
Başmüşavir
Belediye Başkan Yardımcısı
Birim Başkanı
Birim Başkan Yardımcısı
Birim Sekreteri
Bölge Müdür Yardımcısı
Bölge Müdürü
Daire Başka Yardımcısı
Daire Başkanı
Danışman
Defterdar
Defterdar Yardımcısı
Dekan Yardımcısı (Polis Akademisi)
Denetmen
Denetmen Yardımcısı
Dernek Denetçi Yardımcısı
Dernek Denetçisi
Dışişleri Bakanlığı Meslek Memuru
Emniyet Amiri
Genel Müdür
Genel Müdür Yardımcısı
Genel Sekreter
Genel Sekreter Yardımcısı
Hazine Aktüer Yardımcısı
Hazine Aktüeri
Hukuk Müşaviri
I. Hukuk Müşaviri
İl Müdür Yardımcısı
İl Müdürü
İl Müftü Yardımcısı
İl Müftüsü
İlçe Müdür Yardımcısı
İlçe Müdürü
İlçe Müftüsü
Kadastro Üyesi
Kariyer Uzman
Kariyer Uzman Yardımcısı
Kaymakam
Kaymakam Adayı
Komiser
Komiser Yardımcısı
Kontrolör
Koordinatör
Koordinatör Yardımcısı
Kurul Başkanı
Kurul Üyesi
Kurum Başkan Yardımcısı
Kurum Başkanı
Mal Müdürü
Müdür
Müdür Yardımcısı
Müfettiş
Müfettiş Yardımcısı
Müsteşar
Müsteşar Yardımcısı
Müşavir
Özel Kalem Müdürü
Polis Memuru
Savunma Sekreteri
Savunma Uzmanı
Sayıştay Denetçi Yardımcısı
Sayıştay Denetçisi
Sayman
Stajyer Kontrolör
Şube Müdürü
Talim ve Terbiye Kurulu Uzmanı
Vakıflar Meclisi Üyesi
Vali
Vali Yardımcısı
Yurtdışı Ataşesi
Yurtdışı Müşaviri

II SAYILI LİSTE-Sözleşmeli Personel Pozisyonlarının Standart Unvanları
STANDART POZİSYON ADI

Akardör
Aktüer
Amir
Amir Yardımcısı
Animatör
A ketör
Antrenör
Antropolog
Arkeolog
Arşivci
Aşçı
Astronom
Ateşçi
Avukat
Bahçıvan
Bakıcı
Bakteriolog
Bandocu
Başmemur
Baştabip
Baştabip Yardımcısı
Başuzman
Bekçi
Berber
Bilgisayar İşletmeni
Biolog
Bölge Plancısı
Çocuk Eğiticisi
Çocuk Gelişimcisi
Çözümleyici
Çözümleyici Yardımcısı
Dağıtıcı
Daktilograf
Dalgıç
Dekoratör
Deniz Trafik Klavuz Yardımcısı
Deniz Trafik Klavuzu
Desinatör
Devlet Sanatçısı
Din Görevlisi
Diş Tabibi
Dispeç
Dispeyçer
Diyetisyen
Ebe
Eczacı
Editör
Eğitimci
Ekonomist
Eksper
Film Yapımcısı
Fizikçi
Fizikoterapist
Fizyoterapist
Folklor Araştırmacısı
Gardfren
Garson
Gassal
Gemi Adamı
Grafiker
Hava Trafik Kontrolörü
Hemşire
Heykeltraş
Hidrobiyolog
Hidrolog
Hizmetli
Hostes
İmam-Hatip
İş Makinası Sürücüsü
Işıkçı
İstatistikçi
İstidlalci
İtfaiye Başçavuşu
İtfaiye Çavuşu
İtfaiye Eri
İtfaiye Onbaşısı
Jaloncu
Jeofizikçi
Jeolog
Jeomorfolog
Kaloriferci
Kameraman
Kaptan
Kartograf
Kasap
Kimyager
Kitap Patoloğu
Klinik Şef Yardımcısı
Klinik Şefi
Kolcu
Kondoktör
Konsrüktör
Koruma ve Güvenlik Görevlisi
Koruyucu
Kostümcü
Kuran Kursu Öğreticisi
Kurgucu
Kütüphaneci
Laborant
Laborant Yardımcısı
Makascı
Makinist
Makinist Yardımcısı
Manevracı
Masör
Matematikçi
Memur
Mimar
Mübaşir
Müezzin-Kayyım
Muhafız
Muhasebeci
Muhasebeci Yardımcısı
Mühendis
Murakıp
Musahhih
Mutemet
Mütercim
Müze Araştırmacısı
Observer
Odyolog
Öğretmen
Paleontolog
Pedagog Pilot
Postacı
Prodüktör
Programcı
Programcı Yardımcısı
Prospektör
Psikolog
Radyoterapist
Raportör
Rasatçı
Rasatçı Yardımcısı
Redaktör
Rehber
Repartitör
Ressam
Restoratör
Revizör
Sahne Uygulatıcısı
Sanat Uygulatıcısı
Sanatçı
Sayman Yardımcısı
Şef
Şef Yardımcısı
Şeftren
Şehir Plancısı
Sekreter
Senarist
Sinema Uygulayıcısı
Sistem Analisti
Şoför
Sosyal Çalışmacı
Sosyolog
Spiker
Stajyer Sanatçı
Sürveyan
Tabip
Tahsildar
Tashihçi
Tekniker
Teknisyen
Teknisyen Yardımcısı
Tercüman
Terzi
Tıbbi Teknolog
Topograf
Usta Öğretici
Usta Personel
Uzman
Uzman (Tab. Uzm. Tüz. Göre)
Vaiz
Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni
Veteriner
Veznedar
Yol Çavuşu
Yönetmen
Yöneylemci
Zabıta Başkomiseri
Zabıta Komiser Yardımcısı
Zabıta Komiseri
Zoolog

Kullanmadığımız yemek fişlerinin parası iade edilsin!

Bilindiği gibi İstanbul Defterdarlığı'nın Sodexho ile olan anlaşması sonucu maliye çalışanları bu firmanın getirdiği yemekleri yemek ya da yemek ihtiyacını dışarıdan karşılamak durumunda kalmaktadırlar. Yıllardır biz maliye çalışanlarının "kaliteli, sağlıklı ve ücretsiz" yemek talebi görmezden gelinmekte, kimi zaman Sodexho'ya ödemelerin zamanında yapılmaması gibi nedenlerle yemek hizmeti aksamaktadır. Yemeklerin kalitesiz olması nedeniyle çalışanların önemli bir kısmı yemek hizmetinden yararlanmayıp, bu ihtiyaçlarını pahalı bir biçimde dışarıdan karşılamaktadırlar. Kadın emekçilerin önemli bir kısmı ise bir ilkokul öğrencisinin beslenme taşıması gibi, evlerinden işyerine yemek taşımaktadırlar. Bu bir yana, icra ve yoklama bölümlerinde çalışan arkadaşlarımız, görev yerleri daire dışında bulunması nedeniyle yemek hizmetinden hiç yararlanamamakta, bu ihtiyaçlarını dışarıdan kendi ceplerinden karşılamak durumunda kalmaktadırlar. Tüm bu sorunlar bugüne kadar defalarca biz maliye emekçileri tarafından her platformda dile getirildi, kimi zaman ise yemek sorunu ile ilgili eylemler yapıldı. Fakat ilgililer bu sorunları çözmek ve taleplerimizi karşılamak bir yana, bizleri sahte vaatlerle oyalayıp durdular.

Yemek konusundaki bir başka sorun ise yemek yiyen arkadaşlarımızın kullanmadıkları fişlerin parasının geri iade edilmemesi. Bilindiği gibi yemek hizmetinden yararlanan personelden günlük 1.100.000 TL. üzerinden hesaplanarak her ay işgünü sayısına göre peşin olarak toplu ödeme alınmaktadır. Daha önce çalışanlardan yemek yenilen ayı takip eden ay içerisinde tahsilat yapılırken, şimdi daha yemek yenmeden tahsilat yapılmaktadır. Yemek yenilmeyen günlerde kullanılmayan yemek fişlerinin parası geri iade edilmemektedir. Oysa yemek fişlerinin sayılarak ve bir tutanak düzenlenerek defterdarlığa gönderilmesi, Sodexho'ya kullanılan fiş adedine göre ödeme yapıldığını göstermektedir. Bu durumda diyelim ki, 5 adet yemek fişini kullanmayan, yani 5 gün yemek yemeyen bir çalışanın toplam 5.500.000 TL.'sinin üzerine yatılmaktadır. Bu paralar nerede ve nasıl kullanılıyor? Bu sorunun cevabı yok! Bu sorun Nisan ayı içerisinde Maliye Bakanlığı ile Büro Emekçileri Sendikası (BES) arasında yapılan Kurum İdari Kurulu toplantısına da taşınmış, bakanlık sorunun çözümü için defterdarlıkla görüşeceğini taahhüt etmişti. Ama bugüne kadar bu sorunun çözümü için tek bir adım dahi atılmamıştır. Biz maliye çalışanları kullanmadığımız fişler için bizden tahsil edilen paranın geri iade edilmesini istiyoruz. Bunun için tüm arkadaşlarımızı başlatmış olduğumuz dilekçe kampanyasına katılmaya davet ediyoruz.

DEFTERDARLIK MAKAMINA
(Bilgi Edinme Birimine)
Sunulmak Üzere
MÜDÜRİYET MAKAMINA

Sicil No :
Konu : Bilgi istemi.

..... Vergi Dairesi Müdürlüğü'nün ..... sicil numaralı personeliyim.

Bilindiği gibi personele öğle yemeği hizmeti Sodexho tarafından verilmekte, bunun karşılığında ise yemek hizmetinden yararlanacak personelden günlük 1.100.000 TL. üzerinden hesaplanarak bir ay işgünü sayısına göre toplu ödeme alınmaktadır. Fakat yemek yendiği günlerde yemek fişlerinin mutemetliklerce sayılarak makama gönderilmesi, Sodexho'ya ödemenin yenilen yemek adedine (kullanılan fiş sayısına) göre yapıldığı izlenimi vermektedir. Sodexho'ya yapılan ödeme yenilen yemek adedine göre yapılıyorsa, fişlerin geri iade edilmesi şartıyla kullanmadığımız fişler karşılığında ödemiş olduğumuz paranın tarafımıza iade edilip edilmeyeceği hakkında; ayrıca Sodexho'ya yapılan ödemenin hangi usul ve esaslara dayandığı, bugüne kadar iadesi yapılmayan yemek yemediğiniz günlere ait personelden toplanan paranın nasıl kullanıldığı hususunda, 4982 sayılı Bilgi Edinme Hakkı Kanunu gereğince tarafıma bilgi verilmesini,

Arz ederim. (.../.../2004)

Adı Soyadı :
Sicil No :
İmza :

Rıhtım Veraset ve Harçlar Vergi Dairesi

Rıhtım Veraset ve Harçlar Vergi Dairesi Anadolu Yakası'nda, Kadıköy Rıhtım Sahili'nde bulunan, 3 katlı eski bir yapıdır. Hatta kapı ve çerçevelerinin orijinal olduğu söylenmektedir.

Rıhtım Vergi Dairesi, veraset, intikal, tapu harcı ve diğer harçların tahsili için kurulan bir dairedir. Şile'den başlayıp Tuzla'ya kadar olan sınır içerisindeki oldukça geniş bir alanda faaliyet yürütmektedir.Tüm Anadolu Yakası'nı kapsaması nedeniyle iş hacmi de bir o kadar yoğun olan Rıhtım Veraset Vergi Dairesi, vergi barışı döneminde yaşadığı yoğunluk nedeniyle sürekli gündeme gelmişti. Daire önündeki geniş alan tıka basa mükellefle dolmuş, hizmet yürütümü daire sınırlarını aşıp dışarıya taşmıştı. Daire çalışanları bu dönemde sabahlara kadar çalışmışlardı.

Dairenin fiziki ve sağlık koşulları yetersiz ve kötüdür. Üç katlı dairede bodrum katı kalorifer dairesi olarak kullanılmakta ve tabii ki arşiv de bodrum katında bulunmaktadır. Bugün arşiv bölümü artık tıka basa dosyalarla dolduğundan, koridorlara yerleştirilen dolaplarla çözüm bulunmaya çalışılmaktadır. Giriş katı ve birinci katında çeşitli servisler bulunmaktadır. Bu servisler de özellikle fiziki mekan olarak çok kötü durumdadır. Daire çalışanları masa aralarından geçerken bale yapmak zorunda kalmaktadırlar. Masa ve sandalyeler ise hem yetersiz hem de eskidir.

Dairede otomasyon, vergi kimlik numarası verilmesi için kurulan iki bilgisayardan başka yoktur. Çalışanların çabaları ile birkaç tane daha bilgisayar temin edilmiş olmasına karşın, daha henüz otomasyona geçilmesine dönük herhangi bir program hazırlanmamıştır. Hesaplamalar ancak çalışanların üstün gayretleri sonucu yapılabilmektedir. Özellikle de veraset vergi dairelerinde otomasyona geçilmemiş olması kafalarda bazı soru işaretleri yaratmakta, bunun faturası da dönem dönem çalışanlara kesilmektedir.

Dairede yaklaşık 65 personel bulunmaktadır. Bu sayı hiç de yeterli değildir. Geniş bir alanda hizmet vermeye çalışan bir daire olmasına karşın sadece iki icra memurunun ve iki hizmetlinin bulunması personel açığının en iyi göstergesidir. Koca Anadolu Yakası'nda iki icra personelinden ne kadar verim beklenebilir ki?

İçeride çalışanların durumu da pek farklı değildir. 1986 yılında hizmete başlayan daireye, 1954 yılından beri uygulanan veraset ve intikal işlemleri için her gün onlarca mükellef akın etmektedir. Personel yetersizliği nedeniyle hizmetin yürütümü mevcut personelin büyük özveri ve çabalarıyla sürdürülebilmektedir. Daire çalışanları yemek yiyebilmek için Kadıköy V.D. kompleksine gitmekte ve bu kompleksin yemekhanesinden yararlanmaktadırlar.

Dairenin çok eski yapı olması, döşemelerin tahta olması vb., temizlik sorununu da beraberinde getirmektedir. Temizlik işleri iki hizmetliyle yapılmaya çalışılmaktadır.

KESK eylem takvimini açıkladı

KESK toplu görüşme sürecine ilişkin eylem takvimini açıkladı. KESK Danışma Kurulu üyeleri bütün illerden Ankara'ya yürüyecekler ve 15 Eylül'de Ankara'da buluşacaklar. Danışma Kurulu üyeleri Ankara'da yapacakları eylemle çalışanların taleplerini dile getirecek ve sonrasında aynı gün kapatma davası olan Eğitim-Sen'e destek verecekler. 15 Eylül'de bütün illerde vizite alınarak alanlara çıkılacak. 18 Eylül'de merkezi illerde masa ve standlar açılacak ve aynı gün çevre illerden standların açıldığı merkez illere doğru şube yöneticilerinin katılımıyla gerçekleştirilecek olan iki günlük yürüyüş başlatılacak. Yürüyüşçüler 19 Eylül'de standların bulunduğu merkez illerde buluşacak. 25 Eylül'de bütün illerde kitlesel mitingler düzenlenecek. Kamu Personeli Kanunu Tasarısı komisyonlarda görüşülmeye başlandığında Türkiye çapında iş bırakılarak alanlara çıkılacak.

Zina tartışmaları arasında üstü örtülen gerçekler

Son günlerde gündemimizi en çok meşgul eden konuların başında zina tartışmaları geliyor. Hükümet TCK'da yapılacak değişikliklere zinanın suç sayılması yönünde bir madde konulmasını ve cezai yaptırım uygulanmasını istiyor. Belki de ülkemiz tarihinin en liberal hükümeti olan, liberal uygulamaları ile emekçilerin en temel haklarını bile piyasalaştıran, IMF programlarından milim şaşmayan AKP hükümeti, zina üzerinden seçmene selam gönderiyor ve güya "muhafazakar" olduğu hususunda seçmeni inandırmaya çalışıyor. Gelinen noktada bu tutumunu da "aile birliğinin korunması"yla açıklıyor. Yani demek isteniyor ki, zina suç sayılırsa sorun çözülecek ve aile birliği korunacak! Zina yapan eş hapiste yatacak, böylece aile birliği korunmuş olacak! CHP muhalefeti de, "AB ne der", "imam nikahlılara ne olacak" gibi sahte söylemlere yaslanıyor. Bu sığ tartışmalarla konu güdükleştirilip, toplumsal gerçekliklerin üstü örtülüyor.

Kuşkusuz zina aileye ve eşe karşı işlenmiş bir suçtur. Fakat bir şeyi suç saymak o şeyi ortadan kaldırmadığı gibi, bir suçun gerisindeki nedenler ortada durdukça yasa yoluyla sorunun çözülmesi de olanaklı değildir. Günümüz ceza sisteminde hakim olan anlayış "cezanın caydırıcılığı"na sığınmaktadır. Oysa ekmek çalmayı suç saymak açlığı ortadan kaldırmamakta, bu nedenle de ekmek çalma dürtüsü her zaman varlığını korumaktadır. Aynı şey zina konusunda da geçerlidir.

Medeni Kanun'un 161. maddesi zinayı boşanma sebebi olarak görmektedir. Kanun bunu emredici bir hüküm olarak değil, eşlerin iradesine bağlı olarak ele almaktadır. Bir eşin zinaya yönelebilmesi eşler arasındaki sevgi ilişkisinin ortadan kalktığını gösterir. Bu durumda zina yapsın ya da yapmasın, aile birliği zaten parçalanmış demektir. Boşanma bu parçalanmanın tescilinden başka bir şey değildir. Diğer yandan bugün eşi tarafından aldatılan kadınların büyük çoğunluğu boşanma davası dahi açmamakta, duruma katlanmakla yetinmektedirler. Bunun gerisinde ise, çocuk bakımı gibi ailevi yükümlülüklerin kadın üzerinde olması, ekonomik olanaksızlıklar ve toplumun boşanan kadınlara bakışı vardır. Zinayı yasa yoluyla suç saymak, bu durumun üstüne cila çekmekten başka bir anlam taşımaz. Boşanma davası bile açmayan kadınların, eşini hapse tıktıracağını düşünmek ise tümüyle hayaldir. Bu, tümüyle kadının toplumsal yaşamdaki yerine bağlıdır. Diğer yandan zina yalnızca erkeğe ait bir sorun olmadığına, zina yapan eş kadın da olabileceğine göre, aslında ortada kadını koruyan herhangi bir tutum da yoktur. Bir zina olayının en az üç muhatabı vardır: Aldatan eş, aldatılan eş ve zinada rol alan üçüncü şahıs (eğer bu da evliyse muhatap dörde çıkar). Eğer burada aldatan eş erkekse, bu durumda mağdur olan kadın sayısı iki olacaktır. Aldatılan kadın eğer şikayetçi olursa, aldatan koca cezaevinde yatacak, toplumun kadına bakışı gereği kadınlardan ilki (aldatılan) "kocasını bile memnun edemeyecek kadar kötü bir eş" vb. olarak damgalanacak, diğeri ise doğrudan "fahişe" damgası yiyecektir (okurlardan bazılarının 'elbette fahişedir' dediğini duyar gibi oluyorum). İşte AKP diyor ki, zinaya 3-5 yıl hapis cezası verirsek, eşler korkudan tir tir titreyecekler ve zina yapmaktan çekinecekler, böylece aile birliği korunmuş olacak! Aile birliğinden kasıt ise evliliklerin sürdürülmesi oluyor. Böylece boşanmalar azalacak, eşler ceza korkusundan zina yapamadıkları için ömür boyu mutlu (?) bir hayat sürecekler! (Ne güzel bir aile tablosu değil mi?).

Eğer zinaya ceza getirilirse, cezaevlerine tıkılanların çoğunlukla kadın olacağından kimsenin şüphesi olmasın. Çünkü kocası tarafından aldatılan kadınlar, genelde ancak kocalarının şemsiyesi altında yaşayabildikleri için, şikayet etmekten çoğunlukla kaçınacaklardır. Oysa aldatılan erkekse, durum tümüyle değişir. Yok eğer "aile birliği"nden AKP'nin anladığını değil de, eşler arasında sevgi, karşılıklı özveri ve dayanışma anlaşılacaksa, bu durumda aile birliğinin zinadan önce ortadan kalktığına şüphe yok. Çünkü zina bir neden değil, aksine eşler arasındaki ilişkinin parçalanmasının, yani aile birliğinin ortadan kalkmasının bir sonucudur.

Meta pazarına sürülen kadın bedeni

Erkek egemen toplumlarda kadının rolü hep ikinci planda kalmıştır. Fakat kapitalist toplum öncekilerden farklı olarak kadını, erkeklerin 'ortak kullanımına' açmış, kadın bedenini piyasa konusu haline getirmiştir. En küçük bir reklamda ya da klip de bile kadın cinsel bir obje olarak öne çıkarılmakta, genelevler aracılığıyla kadın bedeni pazarlanmaktadır. Nasıl ki, rüşvet insan onurunun piyasaya sürülmesi ise, kadın bedeninin kâr aracı haline getirilmesi de kadın kimliğinin bir bütün olarak metalaştırılması anlamına gelir. İşte erkeğin gözünde kadını cinsel obje haline getiren kapitalist piyasa düzeninin ürünü olarak, toplum ahlaki değerlerini yitirmeye başlar ve kadın ile erkek arasındaki ilişki bir para ve cinsel ilişki durumuna gelir. İster iktidardaki AKP, isterse muhalefetteki CHP olsun zina tartışmaları boyunca bu gerçekliklerin üzerini örtmekte, zinayı kendi başına bir olgu haline getirmektedirler. Kendileri de kapitalist piyasa düzeninin savunucuları oldukları içindir ki, kapitalizme hiç dokunmamakta, zina merkezi durumundaki genelevler, fuhuş yuvaları durumuna gelen caddeler, porno filmler ve kanallar, çıplak kadın resimleriyle süslenen reklamlar ve müzik klipleri onları hiç mi hiç alakadar etmemektedir. Ama yine de aile birliği üzerinde ahkam kesmekten de geri durmamaktadırlar.

Bir başka sorun ise cinsel obje olarak görülen

kadının, aynı zamanda "namus" öğesi olarak görülmesidir. Namus kadından sorulurken, erkek de "namus bekçisi" oluyor. Gayri-meşru sayılan bir ilişkide kadın "namussuz, fahişe" olarak damgalanırken, erkek yalnızca kadının cazibesine kapılmış oluyor! Zina yalnızca erkekler tarafından yapılmadığına göre, zinaya hapis cezası getirilmesiyle birlikte kadının çok daha fazla aşağılanacağı açık değil midir?

Aile ve kadın

Literatürümüzde "ev kadını" diye bir kavram vardır. Ev kadınları çalışmayan, bu nedenle de kocaları tarafından beslenen "bakıma muhtaç" kadınlar olarak görülür. Oysa ev kadınları, 'ücretsiz çalıştırılan aile işçisi'dirler. Aileye ait sorumluluklar büyük ölçüde kadının sırtındadır. Çocuk büyütmekten ev işlerine kadar her şey kadının sırtındadır. Buna karşılık herhangi bir gelirden de yoksundurlar. Yani kocaları olmadıkça yaşama olanakları yoktur. Bu durum yasalarca kaldırılmış olsa bile, erkeği ailenin reisi durumuna getirir. Bu, aile içerisindeki erkek egemenliğinin de kaynağıdır. Karı-koca arasındaki ilişki, efendi-köle ilişkisine dönmektedir. Gerek bu nedenlerden, gerekse de toplumun kadına bakışından kaynaklı olarak kadın, sevgi ilişkisi bitmiş olsa bile kocasına katlanmak, onun çapkınlıklarına da göz yummak durumunda kalmaktadır. Erkeğin zina yapması da bu nedenle çoğunlukla aile içerisinde bir sır olarak kalmaktadır.

Çalışan kadınların durumu biraz farklıdır. Onlar hem gelir getirirler, hem de aile yükümlülüklerini sırtlanırlar. Böylece iki kez sömürülmüş olurlar. Ama ekonomik özgürlüğün kısmen kazanılmış olması, çalışan kadına ev kadınlarına göre bazı ayrıcalıklar da getirir. Çocuk bakımının ve yetiştirilmesinin çekirdek ailenin yükümlülüğü olarak görülmesi -yani toplumsal bir ödev olarak algılanmaması- çalışan kadını da ailesine bağlı kılar. Fakat ekonomik özgürlüğün kısmen kazanılmış olması, sevgi ilişkisinin bittiği yerde evliliğin bitirilmesini belli ölçülerde kolaylaştırır. Bu nedenledir ki, çalışan kadınlar içerisinde boşanma oranı daha yüksektir.

İşte zina tartışmaları boyunca bu gerçeklerin üstü örtülmektedir. Öncelikle, kadını cinsel obje haline getiren tüm uygulamalar yasaklanmalı, kadın ve erkek arasındaki toplumsal eşitsizlikleri giderecek projeler hayata geçirilmeli, ev kadınları da dahil herkesin iş hakkı güvence altına alınmalı, ev kadınları ekonomik güvenceye kavuşturulmalı, çocuk bakımı toplumsal bir işlev olarak görülerek yaygın ve ücretsiz kreşler açılmalı, eğitim giderleri devletçe karşılanmalı vb.

Kadını metalaştıran bir toplumsal düzenin, yine onu "namus öğesi" haline getirip namus bekçiliğine soyunması ikiyüzlülük değilse nedir?

Kadınlarımız

Ayın altında kağnılar gidiyordu.
Kağnılar gidiyordu Akşehir üstünden
Afyon'a doğru.
Toprak öyle bitip tükenmez,
dağlar öyle uzakta,
sanki gidenler hiçbir zaman
hiçbir menzile erişmeyecekti.
Kağnılar yürüyordu yekpare meşeden tekerlekleriyle.
Ve onlar
ayın altında dönen ilk tekerlekti.
Ayın altında öküzler
başka ve çok küçük bir dünyadan gelmişler gibi
ufacık, kısacıktılar,
ve pırıltılar vardı hasta kırık boynuzlarında
ve ayakları altından akan
toprak,
toprak
ve topraktı.
Gece aydınlık ve sıcak
ve kağnılar tahta yataklarında
koyu mavi humbaralar çırılçıplaktı.
Ve kadınlar
birbirlerinden gizleyerek
bakıyorlardı ayın altında
geçmiş kafilelerden kalan öküz ve tekerlek
ölülerine.
Ve kadınlar,
bizim kadınlarımız:
korkunç ve mübarek elleri
ince, küçük çeneleri, kocaman gözleriyle
anamız, avradımız, yârimiz
ve sanki hiç yaşamamış gibi ölen
ve soframızdaki yeri
öküzümüzden sonra gelen
ve dağlara kaçırıp uğrunda hapis yattığımız
ve ekinde, tütünde, odunda ve pazardaki
ve karasabana koşulan
ve ağıllarda
ışıltısında yere saplı bıçakların
oynak, ağır kalçaları ve zilleriyle bizim olan kadınlar,
bizim kadınlarımız...
Şimdi ayın altında
kağnıların ve hartuçların peşinde
harman yerine kehribar başaklı sap çeker gibi
aynı yürek ferahlığı,
aynı yorgun alışkanlık içindeydiler.
Ve onbeşlik şarapnelin çeliğinde
ince boyunlu çocuklar uyuyordu.
Ve ayın altında kağnılar yürüyordu
Akşehir üstünden Afyon'a doğru.

Nazım Hikmet RAN

ARES

Ares, ağızlarından ateşler püsküren atların çektiği savaş arabasının üzerinde ayakta duruyor ve uzun keskin kılıcını havaya kaldırmış meydanda toplanan kalabalığa sesleniyordu : "Ey insanoğulları! Kimin haklı olduğuna bırakın kılıçlarınız karar versin. Bilin ki, bu savaşın sonunda, insanoğulları mutlu ve sonsuz bir barışa ulaşacaktır. Kılıçlarınızı sonsuz bir barış için savuracaksınız!"

Ares'in kışkırtıcı konuşmaları Akhaların ve Troyalıların yüreğini savaş özlemiyle doldurmuş, 10 yıl sürecek bir savaşın ateşini tutuşturmuştu. Mızraklar, kılıçlar ve oklar havada uçuşuyor, savaş meydanı, silahları yağmalanmış ölü bedenlerle dolup taşıyordu. Savaş boyunca oluk oluk insan kanı akıtılacak ve binlercesi Hades'i boylayacaktı!

Ares Kabartması

***

M.Ö. 1200'lü yıllarda yaşanan, yüzlerce yıl sonra M.Ö. 800'lü yıllarda Homeros'un İlyada'sıyla destanlaştırılan, tarihin kaydettiği bu ilk soykırım "Troya (Truva) Atı"nda simgeleşecekti. Tüm bir yazılı tarih sınıflı toplumların tarihidir. Bu nedenle de resmi tarih, egemen sınıfların damgasını taşır. Egemen tarih anlayışı savaşların gerisindeki gerçek nedenleri, kendinden menkul basit gerekçeler arkasında gizler. Homeros'un İlyada'sında Troya Savaşı'nın nedeni, Troyalı Aleksandros (Paris)'un Akhalı Menelaos'un güzel karısı Helena'yı kaçırarak kendisine eş edinmesine bağlanmıştır. Tıpkı resmi tarihin I.Dünya Savaşı'nı, bir Avusturya veliahtının bir Sırp milliyetçisi tarafından Saraybosna'da öldürülmesine bağlaması gibi. Bu savaşta Avusturya veliahtı Franz Ferdinand için (!) 8 milyonu aşkın insan yaşamını yitirdi. Troya Savaşı'nın bilançosu bilinmiyor. Ama bilinen bir şey var ki, Troyalıların soykırımdan geçirilmesiyle sonuçlanmıştır.

Her savaşın bütün tarafları "barış" için savaşa tutuştuklarını ileri sürerler. Gerçekten de her savaş bir "barış"la sonuçlanır. Barış, iki savaş arasındaki geçici bir soluklanmadır yalnızca. Demek ki, sınıflı toplumlarda savaş mutlak, barış ise geçicidir. Demek ki "barış" da en az "savaş" kadar kirli bir kavramdır. Öyle ya, insanlığın barışı tanıyabilmesi ve "barış" kavramının literatüre girmesi için, önce savaşa tutuşmuş olmak gerekirdi. Şüphe yok ki, sınıflı toplumlar var olduğu sürece insanlık barış özlemini hep taşıyacaktır. Ama hiçbir barış insanlığa savaşsız bir dünyayı armağan etmeyecektir. Nasıl ki savaş, karşıt çıkarların varlığını öngörüyorsa, barış da bu karşıt çıkarlar arasındaki geçici bir uzlaşmadır yalnızca!

***

Bir Dünya Barış Günü daha geride kaldı. Günümüz kapitalist dünyasının efendileri kan gölüne çevirdikleri dünya coğrafyasına bakarak yine "barış" üzerine nutuklar çektiler. Dünyadaki açlığa son vermek için gerekli olan 30 milyar doları çok görüp, silahlanma için 1 trilyon dolar ayıranlar, gözlerimizin içine bakarak yine barış üzerine vaazlar verdiler. "Barış" onların kılıçlarıyla gelecekmiş!

Petrol ve silah tekellerinin kızıştırdığı savaş, coğrafyamızı kan gölüne çevirirken, yeni çağın Ares'leri savaş naralarını sahte bir "barış" söyleminin arkasında gizlemeye çalışıyorlar. Dünya Barış Günü olarak ilan ettikleri 1 Eylül 1939'un, insanlığın gördüğü en vahşi savaşın, II. Dünya Savaşı'nın başlangıcı olması bile, onların "barış" söylemlerinin arkasındaki gerçekliği sergilemeye yeter. Farklı çıkarların olduğu yerde barış, ancak savaşa verilmiş küçük bir mola olabilir. Bu yüzdendir ki barış yılları, kapitalist dünyanın baş döndürücü bir silahlanma yarışına giriştiği yıllar olarak yaşanmaktadır.

İnsanlık sonsuz bir barışa, ya da daha doğrusu "özgürlük"e, üretim araçları üzerindeki kapitalist mülkiyete son vermeden ulaşamaz. Savaşsız bir dünya ancak kapitalist sömürü ilişkilerine son vermekle mümkün olacaktır. Emeğin dünyasında insan ile insan arasında hiçbir çıkar ayrılığı olmayacaktır. Öyleyse gerçek bir kurtuluş için yeni çağın Ares'lerini Hades'e atacak, emeğin dünyasını yaratacak son bir savaşa ihtiyacımız var. Tüm dünya emekçilerinin ve halklarının, dünyanın bir avuç kapitalist efendilerine karşı yürütecekleri bir savaş! Zincirlerimizden başka kaybedecek bir şeyimiz yok, kazanacağımız bir dünya var!

* **ARES** : *Yunan mitolojisinde savaş tanrısı.*
* **HADES** : *Mitolojide cehennemlerin, karanlık alemlerin ve ölüler diyarının tanrısı.*

Mutluluklarımız

* Erenköy Vergi Dairesi çalışanı arkadaşımız **Filiz ÖZTÜRK**'ün kızı olmuştur. Arkadaşımızın mutluluğunu paylaşıyor, minik **Elif Sude**'mize aramıza hoş geldin diyor ve sağlıklı-mutlu bir yaşam diliyoruz.

* Rıhtım Veraset ve Harçlar Vergi Dairesi çalışanı arkadaşımız **Fahrettin ASLAN** ile Vergi Denetmenleri Bürosu Başkanlığı çalışanı arkadaşımız **Beyhan DÖNER** evlenmiştir. Arkadaşlarımızı kutluyor, birlikte sağlıklı ve mutlu bir yaşam diliyoruz.

* Kozyatağı Vergi Dairesi çalışanı **Nesrin ZEREN** arkadaşımız evlenmiştir. Kendisini kutluyor, mutlu ve sağlıklı bir yaşam diliyoruz.

ARTIK SİCİL NOTU ÖĞRENİLEBİLECEK

Bilgi Edinme ve Değerlendirme Kurulu 05.07.2004 tarih ve 2004/12 sayılı kararı ile, sicil dosyalarının ilgilisine açık olmasına karar vermiştir. Bilgi Edinme ve Değerlendirme Kurulu almış olduğu bu kararı, 4982 sayılı Bilgi Edinme Kanunu'nun *"Bu kanun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren diğer kanunların bu kanuna aykırı hükümleri uygulanmaz"* hükmünü taşıyan 5. maddesine dayandırmıştır.

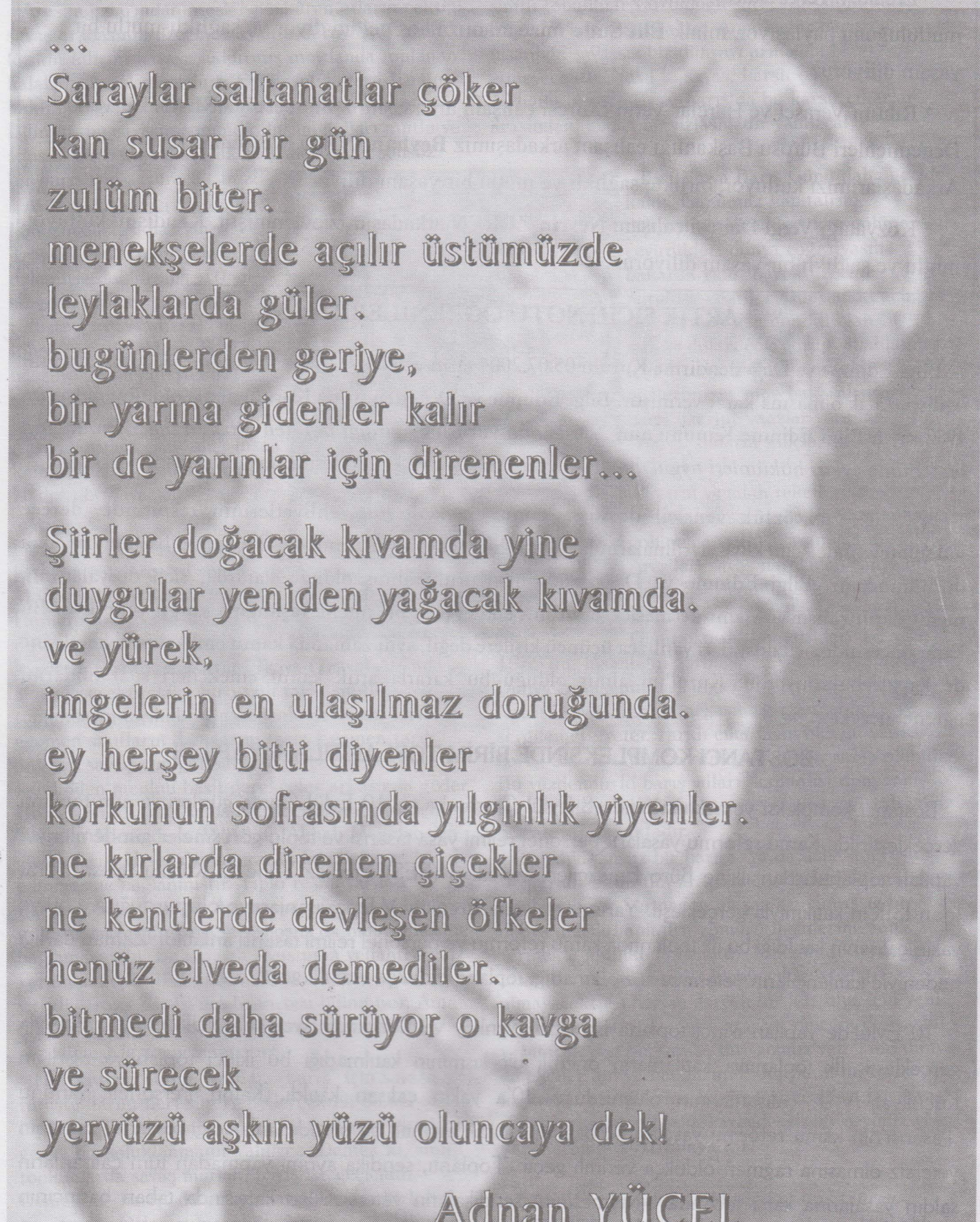
Bilindiği gibi özlük ve sicil dosyası, kamu emekçilerinin ehliyetlerinin tespitinde, derece yükselmelerinde, emekliye ayrılmalarında ya da hizmetle ilişkilerinin kesilmesinde başlıca dayanak durumundadır. Bilgi Edinme ve Değerlendirme Kurulu almış olduğu kararda, sicil dosyalarının, memurların çalışma yaşamı ile meslek onurunu etkileyecek bir nitelik taşıdığına vurgu yapmıştır. Bu karar öncesinde sicil dosyaları yanlızca üçüncü kişilere değil, aynı zamanda kamu emekçisinin kendisine de kapalı bulunuyordu. Kurul'un almış olduğu bu kararla artık kamu emekçileri sicil notlarını öğrenebilecekler.

BOSTANCI KOMPLEKSİNDE BİRİM TOPLANTILARI YAPILDI

Bostancı kompleksi yemekhanesinde 8 Eylül Çarşamba ve 10 Eylül Cuma günleri iki ayrı toplantı gerçekleştirildi. Kamu reformu yasaları, personel rejimi yasa tasarısı ve toplu görüşmeler gündemleriyle yapılan toplantılardan ilkine Büro Emekçileri Sendikası (BES) Merkez Yönetim Kurulu üyesi Murat İrfan IŞIK'ın katılımıyla gerçekleşti. Yarısına yakınını Erenköy V.D. çalışanlarının oluşturduğu ve 50'ye yakın çalışanın katıldığı bu ilk toplantıda kamu reformu ve personel rejimi tasarısı anlatıldı. Zaman darlığı nedeniyle katılımcıların yeterince söz alamadığı toplantı oldukça verimli geçti.

10 Eylül'de yapılan ikinci toplantı ise BES Erenköy ve Kozyatağı işyeri temsilciliklerinin çağrısıyla gerçekleşti. İlk toplantıya katılanların önemli bir kısmının katılmadığı bu ikinci toplantıya ağırlığın Küçükyalı V.D. çalışanlarının oluşturduğu 30'a yakın çalışan katıldı. Kamu Personeli Kanunu Tasarısı'nın kamu reformu yasaları ile bağı kurularak ayrıntılı bir şekilde anlatıldığı toplantı, zamanın yetersiz olmasına rağmen oldukça verimli geçti. Toplantı, sendika ayrımı yapmadan tüm çalışanların saldırı yasalarına karşı tabanda birleşmesinin, sendikaların yetersizlikleri karşısında taban basıncının örgütlenmesinin, işyerlerinden doğru eylemli tepkinin açığa çıkartılmasının ve 25 Eylül'de yapılacak mitinglere etkin bir tarzda katılmanın önemine yapılan vurguyla sona erdi.

Yeryüzü aşkın yüzü oluncaya dek!

...
Saraylar saltanatlar çöker
kan susar bir gün
zulüm biter.
menekşelerde açılır üstümüzde
leylaklarda güler.
bugünlerden geriye,
bir yarına gidenler kalır
bir de yarınlar için direnenler...

Şiirler doğacak kıvamda yine
duygular yeniden yağacak kıvamda.
ve yürek,
imgelerin en ulaşılmaz doruğunda.
ey herşey bitti diyenler
korkunun sofrasında yılgınlık yiyenler.
ne kırlarda direnen çiçekler
ne kentlerde devleşen öfkeler
henüz elveda demediler.
bitmedi daha sürüyor o kavga
ve sürecek
yeryüzü aşkın yüzü oluncaya dek!

Adnan YÜCEL

Emekçinin Güncesi * Sayı: 4 * Eylül 2004 * **Fiyatı:** 1.000.000 TL. * **Yayıncı:** EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. * **Sahibi ve S. Yazı İşl. Müdürü.:** Gülcan CEYRAN
EKSEN Yayıncılık Merkez Büro: Eksen Yayıncılık Mollaşeref Mh. Turgut Özal Cd. (Millet Cd.) No:50/10 **İstanbul** * Tel: 0 (212) 534 32 39 * **Baskı:** Özdemir Matbaacılık/İstanbul